

Dziś o godz. 15 spotykamy się na trasie

„Kryterium Asów“

Czy Polacy odeprą atak

Francuzów i Duńczyków?

Wczoraj przyjechały już dwie ekipy kolarzy zagranicznych, którzy weźną dziś udział w „Kryterium Asów”. Francuzi i Duńczyki. Przyjechało również wielu kolarzy polskich. Dziś rano zjeżdżają do Szczecina pociągami z Wrocławia i z Wrocławia do Szczecina.

Wyciągu Pokoju na czeluści. Trasa bardzo podobala się zagranicznym gościom. Np. menażer zespołu Francji pan NICOT jest przekonany, że w tym wyciągu jeden z jego chłopców ma szansę na zwycięstwo. Stawia na najbardziej rutynowego JACQUELOTTA, który niedawno pięknie się spisał w trudnym wyciągu Paryż — Rouen, zajmując drugie miejsce.

ROZMOWA SCHODZI na naszych kolarzy, których wielu nie zna, gdyż był opiekunem polskiego zespołu w ostatnich wyciągach Tour de L'Ardenne. Najwyżej ocenił trójkę: FORNALCZYK — GAZDA — ZIELIŃSKI, choć Rajmsunda zna jedynie z opinii prasowych.

Nasz gość wyraził również głęboką przekonanie, że wyciąg w tej stawce będzie ciekawy. Dodaje: „Nasze kolarze się o to postarają”.

Obchody 1000-lecia

tematem narady Wojewódzkiego Komitetu FJN

Wczoraj odbyło się posiedzenie Prezydium Komitetu Wojewódzkiego Frontu Jedności Narodu, na którym omówiono i zatwierdzono plan pracy Komisji Historycznej. Państwa Polskiego. Plan ten składa się z dwóch części: ogólnowojezdycznej obejmującej centralne uroczystości oraz poszczególnych powiatów. Uroczystości przebiegać będą w powiatach o wyjątkowo cennej historycznej, na temat której mówią dokumenty archiwalne i wykopaliskowe. Obchody 1000-lecia Państwa Polskiego uchwalało na lata 1960—1966. Stoją one w rzędzie najwazniejszych uroczystości państwowych i narodowych.

(Dokończenie na str. 2)

CENA 50 GR
WYD AB
KURIER
Szczeciński
Niedziela, 3. VI. 62 r.
ROK XVIII Nr 128 (5548)

Alert wzdłuż brzegów Wisły, Warty i Odry

DESZCZE niosą groźbę POWODZI

WARSZAWA PAP. NIE NOTOWANY OD WIELU LAT DZDZYSZY MAJ I PODOBNY DONOŚCĄ CZERWCA POWODZI ZNOWU GROZBĘ PO WODZL. KORRESPONDENCI TERENOWI P AP DONOSZĄ:

I jak. W związku z tym prace w rolnictwie są opóźnione. Na Bugu wstrzymano w poważnym stopniu roboty przy budowie stopnia wodnego w Deben.

Wizyta dziennikarza z Wietnamu

OD Wczoraj przebywa w Szczecinie redaktor naczelny wietnamskiego dziennika „Le Peuple” — red. LE BINH. Zawsze on stocznice, port i miasta interesując się szczególnie rozwojem kulturowego mieszkańców Szczecina. Red. Le Binh przybył do naszego kraju na zaproszenie Zarządu Głównego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. W dniu jutrzejszym odjeżdża do Gdanska.

Narada przedstawicieli partii komunistycznych i robotniczych krajów — członków RWPG

Macmillan spotkał się z de Gaulle'm

PARYŻ. Wczoraj po południu z Londynu do Paryża przyjechał samolotem z 24-godzinną wizytą premier W. Brytanii Macmillan. Z lotniska pod Paryżem premier brytyjski udał się do Chateau de Champs, położonego w odległości 50 km od Paryża, gdzie odbył rozmowę z prezydentem de Gaulle'm. Obaj mówili o aktualnej sytuacji międzynarodowej, przede wszystkim sprawie wspólnego rynku, jednolitej Europy i Berlina. Rozmowy miały charakter tajny.

W Oslo protestują

NA całym świecie ogibwiają się demonstracje solidarnościowe ze strajkującymi robotnikami Hiszpanii. Ich walka o wolność i ludzkie prawa popiera opinia publiczna wszystkich państw Europy. Na ulicach stolicy Norwegii — Oslo demonstrowali przed ambasadą frankistowską studenci norweskich wyższych uczelni, niosąc transparenty z napisami w języku norweskim i hiszpańskim głoszące hasła antyfrankistowskie oraz wyrażające do solidarności ze studentami hiszpańskimi, którzy opowiadali się za strajkującymi robotnikami. (CAF)

Dziś atomowy cios w Kosmos

NOWY JORK PAP. Zapowiedziana na wczoraj pierwsza amerykańska próba nuklearna w przestrzeni kosmicznej, która miała być przeprowadzona nad wyspą Johnstona na Oceanie Spokojnym, została odwołana na dziś na godz. 3 gmt. Amerykańska komisja energii atomowej nie podała przyczyn zmiany decyzji.

Z procesu „Einsatzkommando 9“

Świadkom nie dopisuje pamięć

BERLIN PAP. Sześciu świadkom, którzy zeznawali przed sądem pr zysięgłych w Zachodnim Berlinie w procesie przeciwko oprawcom SS z batalionu egzekucyjnego „Einsatzkommando Neun”, wyraźnie nie do pisują pamięć.

Przypominali sobie tylko tyle, że sami nie uczestniczyli w masowych egzekucjach, przeprowadzanych przez ten batalion w okolicach Wilna i Witebska, chociaż wszyscy byli członkami tego batalionu. Sąd powątpiewał w prawdziwość ich zeznań, zwłaszcza w prawdziwość zeznań Karla Ratha z Bueckeburga, który był dowódcą części batalionu w randze Obersturmfuehrera — SS w Surazu, a równocześnie twierdził, że nie nie wiedział o egzekucjach i nigdy w nich nie uczestniczył.

W piątek po południu w 10 dniu rozprawy przeciwko 6 byłym członkom „Einsatzkommando Neun” zeznawało dwóch świadków z Berlina, którzy należeli do tego batalionu egzekucyjnego. Obaj przyznali się, że wielokrotnie na rozkaz przeprowadzali masowe egzekucje.

W toku procesu sąd przesyłał już ogółem 35 świadków. Rozprawa będzie kontynuowana w poniedziałek.

Satelita - szpieg USA na orbicie

WASZYNGTON PAP. Amerykańskie wojska lotnicze zakomunikowały w piątek, iż z bazy Vandenberg w Kalifornii wyrzuty został kolejny tajny satelita Ziemi.

Przyjemność - czy DROGA przez MEKĘ? — czytaj na str. 3

Szczecińskie spółdzielnie powiedziały eksportowe „A“

- ♦ OZDOBY CHOINKOWE NA CAŁY ŚWIAT
- ♦ KOSZULE MĘSKIE DO ZSRR I KANADY
- ♦ BIELIŻNA POŚCIELOWA Z KORY DO SZWECJI
- ♦ URZĄDZENIA WENTYLACYJNE DO MAROKO I TURCJI

EKSSPORTOWE apetyty szczecińskiej spółdzielczości najlepiej zobrazują następujące liczby: wartość wyeksportowanych towarów w 1960 r. wyniosła 7 mln zł w 1961 r. — 23 mln. zł w 1962 r. w miesiąc 31 mln. zł a może i więcej. Tak kołomy wzrost wartości eksportowanych towarów uplasował szczeciński Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy na I miejscu w kraju w intensyfikacji produkcji eksportowej.

EGZAMINY do „Mazowsza“

W UBIEGŁĄ niedzielę do „Mazowsza” zjechało z całej Polski 160 dziewcząt i chłopców. Podczas egzaminów przed specjalną komisją młodzi ludzie prezentowali swoje umiejętności i zdolności w tańcu, śpiewie itp. NA ZDJĘCIU: już po egzaminie, a teraz niecierpi liwe oczekiwanie na wyniki.

Katastrofa kolejowa pod Skierniewicami

ŁÓDŹ (PAP). Na przystanku kolejowym Lipce Reymontowskie, koło Skierniewic, 30 czerwca, około godz. 17,30, nastąpiła katastrofa: pociąg elektryczny z Krakowa do Warszawy wpadł na stacyjny z Katowic. W katastrofie zginęło 6 pasażerów oraz maszynista elektryczny pociągu krakowskiego i jego pomocnik.

Nie udało się utrzymać przy życiu bardzo ciężko rannego 38-letniego mieszkańca Zabrze — W. Trzczińskiego. Zmarła ona w szpitalu w Skierniewicach w kilka godzin po katastrofie. Jadałcy z nią w tym samym przedziale 2-letni synek, Waldemar nie doznał żadnych obrażeń. W drodze do szpitala zmarł również ciężko ranny pomocnik maszynisty elektrycznego, Edward Rzepka. Stan przeżywał w szpitalu w Brzezinach maszynista Mariana Kruka jest bardzo ciężki.

Przyczyną katastrofy bada specjalna komisja.

BEZ EINSTEINA

PRZEBRZMIAŁY już fanfasy Dni Oświaty, Książki i Prasy, organizowanych w br... pod hasłem dążenia do trwałości podjętych w tym czasie inicjatyw. Trwałość fa...

Niedawno na pewnej konferencji jeden z dyrektorów naszych placówek kulturalnych wyraził z gorzycą pragnienie, by — z okazji j...

Nieco wcześniej — z Inicjatywy Komisji Kultury

WRN w Szczecinie — odwrócić się zebranie tzw. aktywistów kulturalnego, poświęcając działalności na...

Teoria Einsteina głos — wbrew tradycyjnej logice — że linie równoległe spotykają się w nieskończoności. Może więc istnieje jakiś punkt, w którym spotykają się — planowa...

Jaki jest bowiem stan faktyczny? Istnieje tzw. plan perspektywiczny inwestycji kulturalnych, w zasadzie obejmujący okres lat 20 po bieżącym 5-lacie, a więc lata 1965 do 1985. W planie tym znalazły się następujące inwestycje: budowa gmachu dla operetki i nam...

Organizatorem zebrania taki kierunek dyskusji bardzo się nie podobał, a w swoim niedzielnym „kazananiu” red. W. Daniszewski (przewodniczący Komisji Kultury) udzielił dyskusjantom ostrej nagany jako „dzieciom zabłąkanym w mgłę”. Ale nagana ta nie wydaje mi się słuszną.

W półroczowej relacji o stanie odbudowy Zamku Szczecińskiego, zamieszczonej niedawno w „Głosie Tygodnia”, przeczytałismy nie bez zdziwienia takie zdanie: „Długo był w odbudowie Zamek? Dotąd nie ma decyzji... Wydało się jednak, że z odbudową nie może przedziwić się w nieskończoność”.

Szczecińskie spółdzielnie powiedziały eksportowe „A”

(Dokończenie ze str. 1) W tym roku wachlarz eksportowanych towarów bardzo się wzbogacił. Sp. „CHEM” produkuje nisko-gumę dla Czechosłowacji (300 ton) i emalie oraz farby do drewna dla Bułgarii. Sp. „BIELIZNIARKA” szyje 80 tys. koszul męskich (krakonosowe i flanelowe) i 20 tys. piżdam dla odbiorców w krajach socjalistycznych. Ostatnio otrzymała zamówienie na partie koszul dla Kanady. Mieszkańcy Szwecji chwalią sobie i ciagle ponawiają zamówienia na barwną bieliznę pościelową, sznyt — szuchalcie rodozacki — z barwnymi kory a Ameryki żywność — zjednoczenia nocnych koszul z jednostronnej flanelki.

Również na zbliżających się Międzynarodowych Targach Poznańskich spółdzielczość nasza zaoferuje szereg wyrobów m. in. takie nowości jak: lek nasercowy „Selena”, farba białą „Millori” i folia dymiana (do produkcji opakowań) Sp. Chemik, hydrofor z „Metaloporu”, piec stalobalny i kuchenki turystyczne „ODLEWNIKA”, (zd)

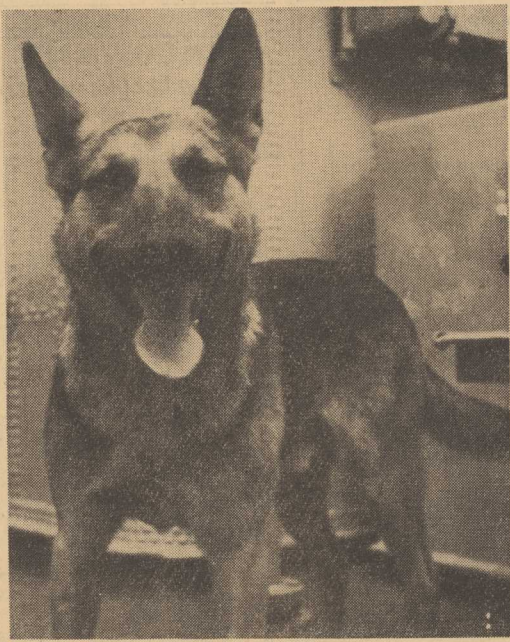
FELIKS JORDAN

Mąż Proińskiej — czy ojciec elektrowni?

BUDOWA potężnej elektrowni, 15 razy większej od Elektrowni Warszawskiej, największej w Europie, 1400 megawatów — dodatkowa zarówka 50 W dla każdego obywatela naszej ołczyzny.

Oto jeden z głównych bohaterów Tursozowa — Andrzej Chrzanowski. W „Spacie” jestes meżem Jadwigi Proińskiej, tu jesteś budowniczym ogromnego rambantu. — Niestety, śpiewać nie umiem. Ciagle jestem — meżem Proińskiej. Nie wiem już do diabła, co mam wybudować, żeby ona była „żoną Chrzanowskiego”. Patrz, ten jeden komin ma 150 metrów wysokości, ale czy może równać się z wysokim „C” znanej piosenkarce? Budowalem już Nową Hutę, będę budował Lubin. Popatrz, ten kociol jest większy od warszawskiego „Prudentialu”, budujemy 7 takich kotłów. W Warszawie slysze szepoty: to wybudował ten „mąż Proińskiej”. — A może zacząłbyś śpiewać... — Od biedy mógłbym. Inni piosenkarze też śpiewają od biedy, ale kiedy? Trzeba nakarmić elektrownię, która ma apetyt nie lada. Przemycając na nią całą nową kopalnię Turów II. — TAKSĄŁEM tych parę zdań wywiadu i zaniosłem do swojej redakcji. — Oto kilka słów o budowniczym Tursozowa — Andrzej Chrzanowski. — Wiemy, wiemy, to ten mąż Proińskiej. — Nie! To ojciec elektrowni!

JOZEF PRUTKOWSKI

WILK MORSKI

PRAWDZIWE wtyki morskie często opowiadają o „wilkach morskich”, takich, którzy nieustraszone morskie burze i sztormy, odważnych, mądrych i weternych swemu za wodami. Przedstawiamy dziś niefortunne go marynarza — „wilk morskiego” — całym... pyskiem. Wabi się dość popularnie — Azor i pływa na gdynym z okrętów.

Tekst: WIT.

Foto: S. CIEŚLAK

AZOR ze swoimi przyjaciółmi. Lubią go i bawią się z nim wszyscy marynarze na okręcie.

HISTORIA jego jest takielkiem zwyczajnym. Dzieci przyprowdzili marynarzom psa. Miał zworkną, szarobrązową sierść i zapadnięte bokki. Jak opowiadają jego opiekunowie — a ktoś by ich tam teraz zliczył — na jedno „posiedzenie” potrafił zjeść bochenek żołnierskiego chleba. Peem zapożyczył się marynarce jednego z okrętów. Azor został więc też marynarzem. Były wptawdzie z nim kłopoty, bo nie zawsze zachowywał się regulaminowo, ale obecnie robi coraz większe postępy w wyszkoleniu. Potrafi doskonale wchodzić po wszelkiego rodzaju drabinkach i trapach, ma swe stałe miejsce w czasie alarmu i serdecznie wita wszystkich nowo wstępujących na okręt. Niekiedy robi to zbyt serdecznie i wylewnie, wskakując lapami na ramiona witalnego, a wtedy widać, że spodziewają się kogoś z dowódcą, karmiącą Azora w jakimś pomieszczeniu — kiedyś omal nie przerwał jednego z wyższych oficerów podczas przyjmowania raportu.

AZOR jest wietny swemu okrętowi i spieszy na każdy alarm. Dzariło się, że nie zdążył na okręt, który tymczasem wyszedł na zadanie! — postanowił więc okręt dogonić. „Puseł się” zaniem wzdłuż brzozy, a kiedy wybiegł na falochron, ber wahał się wskoczył do wody i popłynął w ślad za okrętem. Tym razem wyprawa była ponad jego siły. Na szczęście jego wysiłki zauważono na statku ratowniczym. Dali znać do bazy. Przyjaciele Azora wypłynęli natychmiast motorówką i wyłowili go ledwie żywego. (wit)

Przyjemność — czy droga przez mękę?

WIDOK to był niesamowity. W sali jednego ze schronisk siedziały na ławkach szeregiem dzieci — dziewczynki i chłopcy około lat 12 — zupełnie nieruchomo, ze szklistym wyrazem oczu. Niekto oparły o ścianę odchylone do tyłu głowy, oczy miały przymknięte. Zadmiona taką niesamowitą w tym wieku „grzesznością”, zapułam pierwszą z brzozy szedzącą dziewczynką, to tu robią.

— Przyjechaliśmy z wycieczką. Zmeczyliśmy się, bo „pan” powiedział, że kto pierwszy dobiegnie do schroniska... NIE słuchałam już więcej. Byłam zmartwiona oburzona. I to ma być wycieczka — wymarzona przyjemność dzieciństwa?

Oczywiście nie zawsze jest tak, że nauwciciel dopinguje dzieci do maratońskiego biegu w kierunku położonego na szczycie schroniska. Ale nieszczęśliwy, kto umie choć trochę obserwować, kogo to sprawy nie interesują — wie, że wycieczki szkolne pod względem organizacyjnym pozostawiają — delikatnie mówiąc — bardzo wiele do życzenia, że ta w założeniu przynajmniej impreza bardzo często przeistacza się w niemożność morderczą.

KTOŻ nie widział opych sznurów dzieci, w apalny dzień ciągnących ulicami wielkich miast, lub utarpanych szlakami wycieczkowymi... Objuczonych palcami, suwetami, tezkami, siatkami pełnymi Bóg wie czego, spoczone, wziąjane — budzą litość przechodniów. Po kilku godzinach uciążliwego uleczenia się ładują wreszcie w jakimś barze mlecznym. Stają w kolejce, ale siadają gdzie — apatycznie, do cna wyprane z jakiejkolwiek radośnego uczucia. Jeżeli rzecz dzieje się w dużym mieście, w planie wycieczki odbudowano przewidziany jest punkt: spektakl teatralny. Biedne dzieci! Jakże smacznie śpi im się — po ciężkich trudach dnia — w ciemnej sali na wycieczkowych fotelach!

Mało prawdopodobne, żeby w takich warunkach dzieci mogły podziwiać piękno przyrody lub architektury zabudowanych budynków, czy inne atrakcje; mało prawdopodobne, by taka wyprawa pozostawiła jakieś miłe wspomnienia. Trzeba sobie powiedzieć, że na tak organizowane wycieczki — szkoda czasu i atlasu. Kosztuje to dużo pieniędzy, wysiłku, zdrowia — a efekt żaden.

CZY to znaczy, żeby w ogóle zrezygnować z wycieczek? Nie. Dlaczego pozbawiamy dzieci tak przemiłej imprezy? Trzeba ją tylko z sensem przygotować. Przeważnie wycieczki dzieci musi być ograniczona do kilkunastu (nawet gdyby trzeba było z resztą dzieci wycieczkę powtórzyć), po wtóre — organizatorzy powinni postarać się o autokar (komitet opiekunów czy rodzicielski zawsze ma jakieś możliwości w tym kierunku), którym będzie się można poruszać po przewidzianym terenie, gdzie można zostawić bagaż i gdzie nawet — w razie nagłej zmiany pogody — można się przebrać.

Po przybyciu na miejsce dzieci idą do uprzednio zarezerwowanej szkoły lub internatu, czy nawet świetlicy — mijają się, zjadają śniadanie, albo idą do baru mlecznego, który listownie powiadomiono o przybyciu wycieczki i proszono o przygotowanie posiłków. Umyle, nakarmione, wypoczęte dzieci, od powiednio do pogody ubrane, uwalne od bagażu — z ochotą przyjmującą będą wrażenia do starzone przez nowe środowisko.

KONCZY się rok szkolny. Wiele szkół uważa za stosowne zaakcentować ten moment jakąś atrakcyjną wycieczką. Bardzo szustenie, ale skutecznie wykonanie będzie godne intencji. (ST. O.)

